

รายงานเบื้องต้น ระบาดวิทยาของผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
จากเหตุการณ์เรียกร้องประชาธิปไตย ระหว่างวันที่ 17-20 พฤษภาคม 2535

เหตุการณ์ความรุนแรงในการชุมนุมเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยของประชาชน ในเขต
กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 17-20 พฤษภาคม 2535 ซึ่งมีประชาชนได้รับบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวน
มาก จากการนำอาวุธสงครามมาใช้ในการปราบปราม เพื่อสลายการชุมนุมของประชาชนนั้น
กลุ่มแพทย์ประจำบ้าน 8 สถาบัน ได้ทำการศึกษาทางระบาดวิทยาเชิงพรรณนา ของผู้ที่ได้รับ
บาดเจ็บที่พักรักษาตัวในโรงพยาบาล เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งของรัฐและเอกชน 17 แห่ง และ
บันทึกทางการแพทย์ โดยระยะเวลาที่ทำการศึกษา ระหว่างวันที่ 20 สิงหาคม-1 มิถุนายน 2535

ผลการศึกษา (จากการรวบรวมข้อมูลถึงวันที่ 1 มิถุนายน 2535 พบผู้ได้รับบาดเจ็บทั้งสิ้น
736 ราย เป็นผู้ป่วยนอก 541 ราย และเป็นผู้ป่วยใน 195 ราย ในจำนวนนี้สามารถเก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ได้ทั้งหมด 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 (78/195) เป็นเพศชาย 76 ราย
เพศหญิง 1 ราย และไม่ระบุเพศ 1 ราย กลุ่มอายุอยู่ในช่วง 16-55 ปี พบมากที่สุดในกลุ่มอายุ
16-19 ปี รองลงมาคือ 25-29 ปี

ช่วงเวลาที่ได้รับบาดเจ็บ พบว่า อยู่ในช่วงเวลาที่มีการใช้กำลังอาวุธสลายการชุมนุม คือ
ช่วงคืนวันที่ 17 พฤษภาคม ถึงเช้าวันที่ 18 พฤษภาคม (24.00-04.00 น.) และค่าวันที่ 18
พฤษภาคม ถึงเช้าวันที่ 19 พฤษภาคม (20.00-8.00 น.) สาเหตุของการบาดเจ็บ ร้อยละ 87
(68/78) เกิดจากถูกยิง นอกจากนั้นพบว่ามีสาเหตุจากการถูกเหยียบ ถูกตี ถูกลวดหนามเกี่ยว
สำหรับตำแหน่ง ที่ได้รับบาดเจ็บมากที่สุดคือ บริเวณขา พบร้อยละ 30 (23/78) รองลงมาคือ
บาดเจ็บหลายตำแหน่ง เช่น แขนร่วมกับลำตัว เป็นต้น เมื่อแยกตามสถานที่ที่ได้รับบาดเจ็บพบว่า
กระจายในหลายพื้นที่ ได้แก่ บนถนนราชดำเนิน บริเวณสะพานขาว บางลำภู ยมราช เป็นต้น

ข้อมูลนี้เป็นเพียงรายงานเบื้องต้นจากผู้ป่วยในที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งไม่
สามารถจะเป็นตัวแทนของการบาดเจ็บได้ทั้งหมด ควรจะมีการศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ได้รับ
บาดเจ็บทั้งหมด รวมทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของทุกโรงพยาบาล เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของ
ระบาดวิทยาผู้บาดเจ็บจากการชุมนุมในครั้งนี้

รายงาน โดย แพทย์ประจำบ้าน 8 สถาบัน

#####